

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010174
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816010174.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou na hlavnom pojednávaní dňa 10. júna 2016 v trestnej veci proti obžalovanému H. D. a spol. takto

r o z h o d o l i :

- 1/ obžalovaný H. D., nar. X.X.XXXX, bytom J., H. N. XXX/XX,
- 2/ obžalovaný V. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J., toho času bytom J., R. XX/X,
- 3/ obžalovaná G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., R. XX/X,

s ú v i n n í , ž e :

po vzájomnej dohode V. D., G. L. a H. D. dňa 14.11.2013 Miroslav Gašpar uzatvoril v Prievidzi so spoločnosťou TELERVIS PLUS, a.s., Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, za účelom poskytnutia finančných prostriedkov vo výške 350 eur, pričom sa v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaviazal dlžnú čiastku vrátane sumy zvýšenej o príslušný poplatok splatiť v dvoch mesačných splátkach vo výške 7,- eur, počnúc dňom 24.11.2013 a následne v piatich mesačných splátkach vo výške 80,50 eur, napriek tomu však obvinený D. uhradil len sumu 9,50 eur, pričom do žiadosti o úver uviedol, že je zamestnaný u zamestnávateľa J. L., ako pomocný pracovník, a má čistý mesačný príjem 665 eur, pričom tento údaj sa nezakladal na pravde, nakoľko obvinená G. L. zabezpečila nepravdivé doklady o výške príjmu ako aj pracovnú zmluvu a tieto vyplnila a opatřila odtlačkom pečiatky živnostníka J. L. a obvinený V. D. sa úmyselne pri telefonickom overovaní pravdivosti predložených dokladov zo strany zástupcu poškodenej spoločnosti vydával za zamestnávateľa obvineného H. D. a potvrdil počas telefonického rozhovoru zástupcovi poškodenej spoločnosti Telervis plus, a.s., že obvinený D. pre neho pracuje a je riadne zamestnaný a svojím spoločným konaním obvinení uviedli spoločnosť TELERVIS PLUS, a.s., do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobili spoločnosti TLELERVIS PLUS, a.s., škodu vo výške 416,50 eur,

t e d a :

obžalovaný H. D., obžalovaný V. D., obžalovaná G. L.,

spoločným konaním vylákali od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobili mu tak malú škodu,

t ý m s p á c h a l i :

obžalovaný H. D., obžalovaný V. D., obžalovaná G. L.,

prečin úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 222 odsek 1 Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j ú :

· Obžalovaný H. D.

Podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno k), l), n) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

· Obžalovaný V. D.

Podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienene.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

· Obžalovaná G. L.

Podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého sa jej podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/31/2016 zo dňa 13.5.2016, právoplatný dňa 13.5.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného H. D. (ďalej len obžalovaný v 1. rade) o uznaní viny za skutok uvedený v obžalobe prokurátora sp. zn. 2Pv 315/14/3307 a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku vo vzťahu obžalovanému v 1. rade nevykoná a vykoná dokazovanie vo vzťahu k tomuto obžalovanému v rozsahu výroku o treste a náhrady škody, okrem veci podanej obžaloby č.2Pv 364/15/3307, kde dokazovanie k výroku o treste, vo vzťahu k obžalovaným V. D. (ďalej len obžalovaný v 2. rade) a obžalovanej G. L. (ďalej len obžalovaná v 3. rade), vo vzťahu k výroku o vine a treste, vypočul svedkov J. R., Ing. K. Ď..

Obžalovaný v 1. rade vypovedal, že v roku 2013 žil ako bezdomovec na ulici, vo zvýšenej miere i požíval alkohol. Nemal peniaze, stretol sa oproti A klubu v Prievidzi s obžalovaným v 2. rade pýtal sa ho, či mu nevie nejaké peniaze požičať. Poznajú sa od základnej školy. Peniaze požičať mu nevedel, no povedal

mu, že mu vie zohnať pracovnú zmluvu a môže si ako zamestnaný požiadať o úver. On hľadal prácu, mal sa zamestnať v Trnave, no nemal ani peniaze na cestu. Všetky papiere - potvrdenia od zamestnávateľa zohnala obžalovaná v 3. rade, tá ich aj opečiatkovala pečiatkou jej otca, ktorý mal živnosť. Pokladničné doklady tiež zohnali pre neho obžalovaní v 1 - 3. rade, tiež i byt, kde sa zmluva mala podpísať, lebo to bolo podmienkou, že to musí byť podpísané v byte toho, kto úver berie. Zmluva sa podpisovala v byte p. Á., nebol to jeho byt, veď bol na ulici. Bola urobená podnájomná zmluva. Peniaze chcel použiť na to, aby sa ako sa hovorí, odpichol od dna. Všetko ohľadne spoločnosti Telervis vybavoval obžalovaný v 2. rade, nemal ani na nich kontakt, on mu povedal, ako by sa dal úver vybaviť. On aj zástupcu spoločnosti Telervis poznal, resp. volal na ich číslo, dohodol i schôdzku so svedkom Ď., v ňom určenom a vybavenom byte. Stretnutie sa uskutočnilo v nasledujúcich dňoch. Zabezpečili i doklady, pokladničné doklady, veď on bol na ulici a nič nemal, nemal ani funkčný telefón. Kto presne doklady vyhotovil, nevedel povedať, určite mu ich však podala obžalovaná v 3. rade. V byte, kde prebehlo stretnutie ohľadne poskytnutia úveru, prebehlo v byte p. Á., bola tam i obžalovaná v 3. rade. Obžalovaný v 2. rade z bytu odišiel, bolo to tak dohodnuté, pretože on mal na telefónnom čísle, ktoré udali ako číslo zamestnávateľa, potvrdiť svedkovi Ď., že je ich zamestnanec. Tento svedok skutočne na to číslo i telefonoval a overoval si tieto údaje, obžalovaný v 2. rade to i potvrdil. Za byt zaplatil Á. 30,- eur za poskytnutie bytu a obžalovanému v 2. rade 50,- eur za pomoc, tie dal obžalovanej v 3. rade aby mu ich odovzdala. Určite u zamestnávateľa L. nikdy nepracoval, a preto doklady neboli pravdivé. Chcel si nájsť prácu, no pre problémy s alkoholom sa mu to v tom čase nepodarilo, liečil sa i na alkoholizmus. Neskôr sa však zamestnal, alkohol už nepožíva, skontaktoval sa so zástupcom poškodenej spoločnosti a celý úver splatil. Spáchanie skutku úprimne ľutuje.

Obžalovaný v 2. rade vypovedal, že obžalovaného v 1. rade pozná od malička, asi pred dvomi rokmi, mohlo to byť v novembri 2013, presne si nepamätá, sa stretli na Magure v Prievidzi. Rozprávali sa a obžalovaný v 1. rade sa ho pýtal, či mu vie požičať peniaze alebo nejako pomôcť. On mu nevedel nijako pomôcť, o všetkom sa potom dozvedel až na polícii. Odvtedy sa nevideli. Na polícii mu ukázali nejaké telefónne číslo, je to číslo obžalovaného v 1. rade, to má dlho, možno od roku 2010. Priateľka - obžalovaná v 3. rade dávala obžalovanému v 1. rade nejakú pečiatku, či vedela, na čo má byť použitá, nevedel povedať. On v súvislosti s úverom nevybavoval žiadne veci, žiadne spoločnosti mu netelefonovali, žiadnu odmenu od obžalovaného v 1. rade ani nedostal. Žije s obžalovanou v 3. rade, majú spolu dieťa vo veku 7 rokov, čakajú ďalšie dieťa. Pracuje na stavbách, ide o rôzne brigády. S obžalovaným v 1. rade nemá žiaden spor, nevie, prečo obžalovaný na neho tvrdí to, čo tvrdí. Pečiatku na schodoch prelepovali, prelepovali telefónne číslo, určite nebolo udávané telefónne číslo z nejakej pečiatky, udával telefónne číslo, ktoré mu udal obžalovaný v 2. rade.

Obžalovaná v 3. rade vypovedala, že sa stretli s obžalovaným v 1. rade, ktorý sa pýtal obžalovaného v 2. rade, či mu vie požičať peniaze, stretli sa pri A klube v Prievidzi. Inokedy sa spolu nestretli. Obžalovaný v 2. rade mu povedal, že mu nemá požičať. Ona sama sa s obžalovaným v 1. rade stretla ešte raz, hovoril jej, že je na ulici. Povedala mu, že mu môže požičať pečiatku jej otca, ktorý je živnostník a môže si vyznačiť, že je zamestnaný. Túto pečiatku mal požičanú na 2 hodiny, či a čo s ňou potvrdzoval, ona nevidela. Ona žiadne doklady obžalovanému v 1. rade nepotvrdzovala touto pečiatkou. Povedala obžalovanému, že veď v papiernictve sú rôzne tlačivá, môže si ich overiť. Nápad o spotrebiteľskom úvere určite nebol jej, nevedela povedať, koho to bol nápad. Nebola pri žiadnom stretnutí mandátára ani žiadneho zástupcu Telervis. Neposkytovala žiadne osobné údaje, žiadne telefónne číslo, nikto ju ani nekontaktoval. Nevie, kde obžalovaný v 1. rade býval, nikdy u neho nebola. V roku 2013 používali telefónne číslo operátora Orange, telefónne číslo XXXXXXXXXX používala ona s obžalovaným v 2. rade. Iné jej predložené telefónne čísla nepozná. Pripustila, že môžu byť síce vydané na jej osoby, no stať sa to mohlo tak, že niekto ju o to požiadal, čísla sú na občiansky preukaz, mohol i jej otec potvrdiť, že určité číslo jej. Nevedela súdu vysvetliť, aký môže mať dôvod obžalovaný v 1. rade tvrdiť, že doklady k úveru vyplňovala a potvrdzovala ona, možno len preto, že mu požičala tú pečiatku.

Svedkyňa J. R.Ľ. vypovedala, že ako zástupca poškodenej spoločnosti Telervis Plus, a.s., Staré grunty, potvrdila, že obžalovaný v 1. rade si od ich spoločnosti bral úver, ktorá zmluva k nemu bola uzatváraná ich zástupcom svedkom Ď.. Bral sa úver vo výške 350,- eur s príslušenstvom, ako zamestnávateľ bol udávaný J. L.. Ku dňu hlavného pojednávania bol celý úver obžalovaným v 1. rade splateným, preto ani nárok na náhradu škody nepožadovali.

Svedok Ing. K.X. Ď. potvrdil, že v prípade úveru obžalovaného v 1. rade postupoval štandardne ako i pri iných úveroch, museli mu byť predložené v čase žiadania úveru k nahliadnutiu občiansky preukaz, pracovná zmluva a výplatné pásky. Kópie si nevyhotovuje, vec prejednal s manažérkou, pretože boli v poriadku, úver bol schválený. Určite mu obžalovaný predkladal pracovnú zmluvu, nepredkladal mu štandardné výplatné pásky, ale príjmové doklady o preberaní mzdy. Pri uzatváraní zmluvy bol obžalovaný a ešte jeho kamarát. Údaje z predložených dokladov si overoval, ich pravdivosť, telefonoval, myslí si, že s nejakým pánom a ten mu potvrdil, že u nich pracuje. Predstavil sa ako L.. V tom čase - v čase telefonátu bol sám, nikto nebol pri ňom, kde bol vtedy ten kamarát, ktorý bol s nimi v byte, sa nevedel vyjadriť. Nemal v čase uzatvárania zmluvy akékoľvek pochybnosti o pravdivosti poskytovaných údajov. Presne si nespomínal, na aké telefonoval číslo telefonoval, je však uvedené na príslušnej zmluve. Zmluvu uzatvárajú v byte klienta, tak to bolo i v tomto prípade, teda zmluvu uzatvárali v byte určite s obžalovaným v 1. rade. Myslí si, že na neho dostal kontakt od ich manažéra. Údaje do dokladov vypisoval on, poskytoval mu ich klient. Po schválení úveru v byte vypísali zmluvu a následne sú klientovi poukázané peniaze.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi č.l. 33-43, predovšetkým zmluvou o spotrebiteľskom úvere, z ktorej vyplýva, že bola uzatvorená medzi spoločnosťou Telervis Plus, a.s., Bratislava, a obžalovaným v 1. rade na úver vo výške istiny 350,- eur a odplatu úveru vo výške 66,50 eur zo dňa 14.11.2013, bola uzatvorená v Prievidzi, z ktorej i vyplýva, že bol ak zamestnávateľ udávaný žiadateľa J. L., Š. XX/X, J., kontaktný telefón XXXXXXXXXX, s príjmom žiadateľa 665,- eur a označovanými bežnými výdavkami. Oboznámil sa s potvrdením o prevzatí hotovosti č.l. 40 a vyúčtovaním mzdy č.l. 41-42, správami zo Sociálnej poisťovne č.l 46,47, ktoré potvrdzujú, že obžalovaný v 1. rade nebol v rozhodnom období vôbec zamestnaný.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného v 1. rade o uznaní viny mal súd preukázané, že obžalovaný v 1. rade a vzhľadom na výpoveď obžalovaného v 1. rade, ktorý zo spáchania trestnej činnosti jednoznačne usvedčuje obžalovaných v 2. a 3. rade a oboznámené listinné dôkazy, výsluch svedka Ď., mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný v 1., 2. i 3. rade spoločným konaním vylákali od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobili tým poškodenému malú škodu, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 222 odsek 1 Trestného zákona. Obranu obžalovaných v 2. a 3. rade súd hodnotí ako nevierohodnú, účelovú, motivovanú snahou zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Jednoznačne obžalovaný v 1. rade od počiatku tak v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní, kedy na svojej výpovedi jednoznačne zotrval, popísal podiel spoluúčasti na vylákaní úveru od poškodenej strany pre jeho osobu aj ostatnými obžalovanými. Tieto osoby si, podľa pred nimi udaného vyjadrenia, boli vedomé, že obžalovaný v 1. rade nie je zamestnaný, a preto v snahe mu pomôcť ale i získať financie, ktoré mu boli - obžalovanému v 2. rade vo výške 50 eur po poskytnutí úveru obžalovaným v 1. rade i vyplatené, obžalovanému zabezpečili doklady potvrdzujúce, že je zamestnaný, potvrdili ich pečaťou spoločnosti otca obžalovanej v 3. rade, výšku poberanej mzdy, bez ktorých by úver nebol obžalovanému v 1. rade poskytnutý, zabezpečili mu i potvrdenie skutočnosti, že je zamestnaný, keď obžalovaný v 1. rade potvrdil, že obžalovaný v 2. rade išiel von z bytu a na telefónnom čísle vydávanom ako číslo zamestnávateľa potvrdil, že je zamestnaný v spoločnosti uvádzanej v poskytnutej pracovnej zmluve, čo nebolo pravda, túto skutočnosť potvrdil i svedok Ď. vo svojej výpovedi. Vzhľadom na tieto výpovede, listinné dôkazy mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie trestnej činnosti obžalovanými tak ako im to kládla za vinu skutková veta podanej obžaloby.

Podľa § 20 Trestného zákona; ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchateľia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 124 odsek 1 Trestného zákona; škodou sa na účely Trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona; škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur.

Štát chráni súkromné vlastníctvo fyzických i právnických osôb, chráni ho pred neoprávnenými zásahmi tretích osôb. Obžalovaní svojím konaním porušili tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, pripojenými trestnými spismi Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/31/2016, sp. zn. 2T/183/2012, správami, z ktorých vyplýva charakteristika osôb obžalovaných a vyplýva z nich, že obžalovaný v 1. rade bol v minulosti postihnutý v priestupkovom konaní opakovane za priestupky rôznej povahy, na obžalovaného sa hľadí, akoby súdne trestaný nebol. Obžalovaný v 2. rade bol postihnutý v priestupkovom konaní pre rôzne priestupky, bol v posledných 10 rokoch doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/183/2012, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Pp/49/2013 z 27.3.2013, bolo vyslovené, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia osvedčil - uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.1.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20.2.2015, teda krátko po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody spáchal daný skutok, pre ktorý ho súd odsudzoval. Obžalovaná v 3. rade bola postihnutá v priestupkovom konaní za priestupok proti majetku, ktorý však spáchala po dni spáchania skutku, pre ktorý bola na jej osobu podaný obžaloba, v posledných 10 rokoch bola 1-krát súdne trestaná pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, čo však bolo tiež za skutok, ktorý spáchala po dni spáchania skutku, pre ktorý bola na jej osobu podaný obžaloba, a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 13 mesiacov - trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/31/2016 z 13.5.2016, právoplatný dňa 13.5.2016.

Pri ukladaní trestu súd, zohľadniac základné zásady ukladania trestu, zohľadniac ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac a vzhľadnuc u obžalovaného v 1. rade tri poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písmeno k), l), n) Trestného zákona - okolnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti súdu, trestnej činnosti spoluobžalovaných, pretože bez jeho výpovedi by súd ich trestnú činnosť nemal ako preukázať, sa priznal a oľutoval trestnú činnosť, nahradil spôsobenú škodu tým, že uhradil úver v plnej výške, a teda u jeho osoby prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností a tým použitie ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní trestu, u obžalovaného v 2. rade neexistenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona, existenciu jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený, a teda u jeho osoby prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností a tým použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona pri ukladaní trestu, u obžalovanej v 3. rade existenciu poľahčujúcej okolnosti, že pred spáchaním skutku viedla riadny život - § 36 písmeno j) Trestného zákona, existenciu jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona - spáchala viac trestných činov, pretože ju odsudzoval súd za skutok, ktorý spáchala skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, a teda prichádza do úvahy ukladať u nej trest súhrnný za použitia § 42 odsek 1 Trestného zákona, a teda vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri ukladaní trestu použitie ustanovenia Trestného zákona o ukladaní trestu úhrnného, zohľadniac spôsob spáchania činu, okolnosti, za akých došlo k spáchaniu trestného činu, jeho následok, berúc do úvahy i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, a potom súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaných, no predovšetkým na ochranu spoločnosti nie je dostačujúce pôsobiť na obžalovaného v 2. rade trestom odňatia slobody s podmiennečným odkladom, i keď s probačným dohľadom nad správaním obvinených v dlhšej skúšobnej dobe. Obžalovaný sa daného skutku dopustil krátko po tom, čo bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody predchádzajúceho odsúdenia za úmyselný trestný čin, trest na jeho osobu nemal dostatočný prevýchovný účinok, čo možno vidieť i v ďalšom jeho spôsobe života, kedy sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. U obžalovaného v 2. rade ako zákonný a dôvodný potom súd videl trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, teda v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za použitia § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. U obžalovanej v 3. rade súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého jej bude podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/31/2016 z 13.5.2016, právoplatný dňa 13.5.2016, ako i všetky na to nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. U obžalovaného v 1. rade vzhľadom na postoj obžalovaného, vyjadrený jeho priznaním a oľutovaním spáchania trestnej činnosti, jeho

doterajší spôsob života, napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti - spolupáchateľov, uhradenie spôsobenej škody, súd dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné už v tomto štádiu konania pôsobiť trestom spojeným s odňatím slobody, a že trest - trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby - v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, v dostatočnej miere splní účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie.

Takéto tresty potom súd považoval za zákonné, primerané a dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.